

Uus Laulik.

Alajakad laulud noorele ja wanale.

Teimetanud

Uoosi - Aleksander.

Tartus.

Schnakenburg'i trükk ja kulu.

1887.

A. 1123

A. Kallas

Mus Taulik.

~~~~~

Haljatakse laulud noorele ja wanale.

~~~~~

Toimetanud

Noosi - Aleksander.

Tartus.

Schnaakenburg'i trükk ja kulu.

1887.

Дозволено Цензурою. — Дерптъ, 3. Февраля 1887.

22539

Armastus pörgus.

Kes seletab minule seda,
Miks mull on pörgu piin,
Miks päewaga kaswawat teda
Mäen enesele siin?
Ma arwan, et laulifud liitu
On Sarmifuga joond
Ja teenida tahtes ta tiitu
Mull' pörgu pörgust toond!

Kes laulusid weeretab walmis,
Kaudwitstega mind taob
Ja pihta mull' ainukses salmis
Kas tuhat hoopi laob,
Ja sarnaseid tagujaid sirgub
Kui seeni sügisel,
Üks tosin see teisele wirgub
Päew päewalt juurde weel.

Ei koeradki näri nii fonti
 Kui mind kõik laulikud;
 Nad kardavad kangeste tonti
 Ja nii ei otsi muud.
 Nad kannavad külmetand kiwa
 Ja jääd ka südames;
 Must pole nad iial seal iwa
 Veel leidnud elades!

Ma armastan Sarwikut.

Ei wõi ma sinna parata,
 Ei parata, ei salata,
 Et ma ei armastagi muud
 Kui ainu üksi Sarwikut.
 Ta omaks end ma töötanud,
 Ta pärast kõik muud kaotanud;
 Ma tahan taaga elada
 Ta taaga wiimaks jorra ka.
 Ei arwa seda mina weaks,
 Kui elan üksi tema heaks:
 Mai Sarwik, see on neiuke,
 Kes teistest parem kõigite!

Laulja armastus.

Si puudunud ma kordagi
 Weel wõõraks foolimajal;
 Kui on seal laul, siis olen seal
 Su ikka õigel ajal.

Sest suitsetakse wiirukit
 Mull kõikilt ohwripannul
 Ja juuakse mu terwisid
 Eiig tihti õlle kannul.

„Waat, kus on mees! Geskujuks ta
 „Meil olgu elupäewad;
 „Tast õiget koori armastust
 „Kõik meie lauljad näewad!“

Eiig nõue neil! Küll armastaks
 Ma tõeste terwet koori,
 Kui jaksaks minu kasin jõud
 Mull seda saata woori.

Ma siiski just nii armastan
 Kui jaksan seni maani:
 Ma jaksan armastada wast
 Ta soolode sopraani!

Trill trall, trill trall.

Trill trall, trill trall, sõidan, sõidan,
 Sõidan, sõidan, traawi sõidan,
 Sõidan nii, et saanil taga
 Tuiskab sõites lume haga.

Ei mina sõida sajja sõitu
 Ega ma sõida posti sõitu,
 Sõidan, sõidan oma sõitu,
 Sõidan oma südame sõitu.

Trill trall, trill trall, sõidan, sõidan,
 Mõõda kaunist metsa sõidan,
 Sõidan metsast külasse wälja,
 Kus ma sõidan tuhat nelja.

Ei mina sõida sõidu pärašt
 Ega ma hooli kell'e kärešt;
 Sõidan, sõidan neiude pärašt,
 Neiude pärašt sõitu šärešt.

Trill trall, trill trall! kuulwad neiud,
 Kuulwad neiud, jookswad neiud,
 Jookswad teine teisega wõidu
 Waatma wälja minu sõitu.

Siin mina näen nüüd küla noorust,
 Neiude noorust, neiude noorust
 Korraga kõik filmapiigul,
 Ühel ainsal filmapiigul.

Trill trall, trill trall, sõidan, sõidan,
 Igapäew ma sõidan, sõidan,
 Sõidan külasse tuhat nelja,
 Sõidan neiud õue wälja!

Kadripidul.

Ma nägin Kadripidul neiu.
 Di taewake! See oli neiu!
 Täis meistri tükk, mis loodus loonud,
 Mis üle jõu ta ilma toonud:
 Üks neiu üle kõige leiu!

Kui wälja raiutud ta pihad
 Kõik tollipulgal kallist aineist;
 Kui kullast juuksed pea lael tall,
 Kui alabastrist kaunis kael tall
 Ja nii kaa rind, mis kaetud kaineist'.

Kui käis ta, oli majesteetlik
 Kui kõige kenam kuninganna,
 Kui seisis, mõis end kummardama
 Ja tema riideid suudeldama
 Ja wistist' kõik maailma panna.

Kus poole iganeski waatsin,
 Seal nägin täie proportsioni;
 Kõik keha oma sümmetriiga
 Mõis ühes siidi, sammetiga
 Pariiſelegi anda tooni.

Ta oli ilusam kui Weenus
 Ja kõrgim weel kui Juuno-proua,
 Sest mis neil kumbgil ihast lahus,
 See selles neius koos kõik rahus
 Ei pildi jääma meelde kaua!

Ma kahkleſin, kas keegi kunſtnik
 Saaks luua ilusamat maali,
 Kui ta ka muud tööd omast paistaks
 Ja elu aja tehes raistaks,
 Et ehiks parem maal ta jaali.

Kui tuli püſſirohu, piſtiſid
 Münd põlema ta tulepilgud;

Ma armastuse leegis keefin
 Ja Amori nooli imestlesin,
 Mis trehwamas miind olnd nii wilgud.

Ma wandusin, et selle neiu
 Ma omaš kas weel täna košin,
 Ja et ei hooli tašistustest,
 Kas tulgu siše ašnast, uštest
 Duella ka ta pärast tošin.

Ma olin seitsmendamäš taewas,
 Kus õnnes õiskasin kui kagu,
 Ja et mu õnn šaakš täielikuš,
 Ma püüdsin, et ta reegli rikukš
 Ja näitakš mulle päriš nägu.

Ja selle järel tahtsin heita
 Ta ette pikalegi põrmus.
 Ei põlweli! šee olekš kašin!
 Ma põrmu heita ihaldašin
 Ja kofida, kääš kihla šõrmus.

Kuid enne täitis ta mu palwet
 Ja heitis näo eest walewõrgu.
 Oh tuhat! jušt kui šõites wälgul

Ma langsin samal silmapilgul
 Su otse seitsmendasse põrgu!

Di taewake! Mis nüüd ma nägin!
 Ma nägin Riili kalda muumi,
 Wiistuhat aastat hallitanud
 Wist firētus ja nüüd wälja saanud
 Weel waatma ford maailma ruumi.

Kuid polnd see tawaline muumi;
 Seal rohkem oli näha mullgi:
 Täis topitud see muumi oli
 Nii nagu toppis muistne põli
 Täis oma padjad udusulgi.

See oli muumi, kellel wara:
 Pool puuda willu keha külles,
 Kuus naela kameligi karwu
 Ja wärwi saja loodi armu
 Ja muud weel. Kes kõik armab üles!

Mis nüüd? Ma wandusfin, et kofin
 Ta kohe kaafaks enesele.
 Mis teha? Ei ma muumit taha,
 Kui tooks ka mulle kaasaraha
 Kas miljoni ehk üle selle.

Ma wand'sin elawale wande,
 Ei wandund, et ma muumi nopiks;
 Ei wanne muumi ees ei maksä,
 Ei muumi wannet kuulda jaksä:
 Täis muumi taaga ennast topiks!

Tuhat.

"Kes mu tütre ära wõtab,"
 ütles kõrtsis Hansu Jaak,
 "Snnega see koju tõttab:
 "Tuhat tema kaasa saak!"

Wäewalt jõudnud kätte homme,
 Kui ju Hansul kosja tants,
 Tahtwad tuhat nii kui komme
 Kuuljad Uadu, Saan ja Hans.

Keda wõtta, keda jätta?
 Kimpus pruut ja ämm ja äi:
 Wiimaks Hansul antaks kätta,
 Hansust sest saab Saagu wäi.

Pruudi Hans ju naeseks wõtab,
 Pulmad peab ära ka
 Ja siis õnnel koju tõttab —
 Tuhat paberossiga!

Tuli meile Tormi Toomas.

Tuli meile Tormi Toomas,
 Tuli minda kosima,
 Toomas oma palja peaga,
 Oma ühe filmaga.

Ei ma fallind ühte filma
 Ega tahtnud paljast pead,
 Siiski Tooma wõtsin wasta
 Tehes talle meelegahead.

Küll ma wõtaks kaks filma,
 Küll ma wõtaks käharpea,
 Aga ei tulnd kaks filma
 Ega käharpea nii hea.

Üks film see on parem tõeste
 Kui ei ühte ainustki;
 Parem paljas pea on ikka
 Kui ei peast ei midagi!

Drjuse armastus.

Armufese juures olen
 Nii kui ori orjamas,
 Sooksen iga soowi täitma,
 Mis ta iial avaldas.

Armufest eemal olen
 Waba nii kui kuningas,
 Läen, kus tahan, teen ja säen,
 Mis mul mõttes mõlkumas.

Siin on orjus, seal on priius,
 Woli mul neid walida;
 Ei ma minutitki mõtle:
 Drjust omaks walin ma!

Noor tütarlaps.

Rahesateist ju olen warsti wana,
 Aga weel ma pole kodufana,
 Ega pole weel mul kosilasi,
 Tõeste, see on üena hirmus asi!

Weel ma olin pisukene plika,
 Siiski neliteist wist wana ikka,
 Kui mull juba hakas peksma weri
 Nii kui laenetele aetud meri.

Iga päew sest saadik seni kuni
 Peale tifub mulle õhtu uni
 Waatan aknast wälja, kas ei tule
 Peigu wiimaks sõites kosja mulle.

Häda! Eootus iga päew mind petab,
 Ikka uuest' peigu ootma jätab;
 Kurwalt heidan woodi, pea mull norus,
 Nutan woodis jala hädaorus.

Nagu tont teeb mull see mõte piina,
 Et ei jooda ial mu kosja wiina,
 Et ehk wälja jõuan pruudi klassist,
 Kus ma seltsi hakan otsma klassist.

Poisid, kas on teie filmis falet,
 Et ei näe te minu punapalet?
 Tulge, kohe ostan teile prillid,
 Et mull' näete tuua pruudilillid!

Wana tüdruk.

Babiloonis nutsid Suudid,
Nutsid mehed, nutsid pruudid,
Nutsid rohket nutu jõge,
Kuni film neil nutust sõge.

Nii kui Suudid, nii ma nutan,
Homiku ju nutma ruttan,
Nutan terve päewa läbi,
Nutan öölgi oma häbi.

Nutan suure nutu oja,
Täidan nutul kõige koja,
Nutul, et ma meest ei saanud,
Kes mind oleks röömustanud.

Nutust kahwatand mu pale.
Nutust fortsus nägu sale,
Nutust filmil kanawarwad,
Nutust juuksed juba harwad.

Tuleks nüüdki kosja teegi!
Wiga see ei sugu teegi,
Kas ta oleks kerjus ise,
Kui saan mehe nimelise!

Nüüd mu troost on ainult kisu,
 Minu armas, kallis miisu;
 Talle annan oma armu
 Kuni nutul langen põrmu!

Armastus see on magnet.

Armastus see on magnet,
 Ütleb meie noorus,
 Seep' see peiu neiule
 Tõmmab, kus on woorus.

Armastus see on magnet,
 Aga ije märki,
 Ei ta wea metallita
 Peiut mitte märki.

Siiski ta ei halw metall
 Tõmma oma poole,
 Tõmmab ainult hea metall
 Teda nii kui noole.

Hõbe ja weel enam kuld
 Tõmmab teda wäega;
 Ei neist lahku, kisu kas
 Ühest kahe käega.

Katsund olen ära iga kunsti.

Katsund olen ära iga kunsti
 Ja ka koogu,
 Deinud igasugu tööd, et saaksin
 Taha hoogu,
 Aga ei mull siiski õnnistanud
 Ükski asi
 Ega hakanud paremini käima
 Ka mu käsi.

Katsumata jäänud seni ainult
 Veel üks katse,
 Katsuma pean nüüd selle, ehk ma sattun
 Nälg otsi;
 Sellest katsest loodan wistist', ehk küll
 Olen paljas,
 Et ta toob mull' wiimaks kätte oksa,
 Mis on haljas.

Naišt ma pole wõtnud veel siia maale
 Enesele
 Ega kordagi veel kosja läinud
 Meiuks, —

Ära astuda nüüd tahan ma ka
 Selle sammu,
 Mis on teised mehed ära käinud
 Suba ammu.

Paber siia, et ma nimefirja
 Dmal' soetafs,
 Nimefirja, kus kõik meie neiud
 Üles loetafs,
 Neiud, kell on nodi ja ka hästi
 Kenad sildid,
 Kenad näo sildid nagu maaldri
 Slupildid.

Kõigi kohta pärin, palju saavad
 Kaasaraa
 Ja siis tõmman wähasaaja nime
 Kirjast maha,
 Kuni jääb mull kõige rikkam, kenam
 Teistest järgi,
 Kes mull paneb kosja palgaks pähä
 Kulla pärgi.

Ei ma mõista, miks ei muiSte seda
 Mehed märgand
 Ega miks see kosjawiis neil iial

Meelde tärgand!

Kõik nad ainult armastuse tõttu

Kosjas käisid

Ja nii võtsid enestele naisi

Isapäisid.

Armastus ei tulu too, waid teeb wast

Silmi tuhmits

Et taa inimese hulluks wõi ka

Hoopis juhmits

Et kui jätab terweks, siis ta kaob kui

Tina tuhka

Ja ta hana peale tehtaks käega —

Sinimuhka.

Aga raha tasub muhud ja ka

Kaua festab,

Tööst ja murest päästab ja meid jaks

Põlwe tõstab.

Raha pärast woin ju jätta maha

Dina priiust

Ega pruugi hoolida ta seltsis

Maese riiust!

Mis teha?

Si kimpus olnd nii Herakles
 Teelahkmel head teed walides
 Kui kimpus Saagu Saas taa
 Su peale paari aasta.

Ka walida on faks teed ees
 Tall oma ettemõtmiſes:
 Kas kofida ehk mitte?

Si Saas saa head nõuu kätte.

Kui kofiks, siis küll raha saaks,
 Mis naesl' kaasa annetaks,
 Kuid naene riisuks priiust,
 Kas olgu ta ka Hiiust!

Saas aga tahaks rahaga
 Ka priiust omal pidada
 Ja et ei seda oska,
 Seft läind ta nägu tuska.

„Müüd tean!“ nii hüüab äfiste,
 „Kuis saan ma warsti õnnele:
 „Ma kofin wana kabi
 „Ja olen hädaſt läbi!“

Sufu.

Suful pole termel fuul
 Enam leiba kodu;
 Suful pole termel fuul
 Enam wettfi kodu.

Siiski hiilgab kui täiskuu
 Sufu näost ja põsest;
 Ei ta ela nii kui muu:
 Glab armastusest.

Sufu täna Maie pool
 Maitseb magust kooki,
 Sufu hommie Anne pool,
 Metib mõnust jooki.

Siis end toidab Maril fford,
 Ja siis jälle Kaiel
 Ja kui ümber käidud fford,
 Läeb taa wõeraks Maiel.

Sufu nii kui koit ja kuu
 Näha näost ja põsest;
 Ei ta ela nii kui muu:
 Glab armastusest!

Ta iga päew mull' seda wandus.

Ta iga päew mull' seda wandus,
Et kaasaks saab ta minule,
Kuid täna! täna tema andis
Kätt altari ees teisele!

Ta petnud mind! Ei enam maksja
Nii üksi elada mull' siin;
Siin seista kauem ma ei jaksa,
Siin hirmsam on kui põrgu piin.

Oh tule püsis sealt seinalt warnast,
Tee otja minu murele
Ja saada mulle troosti sarnast
Kui saatnud muile kurtjaile.

Kolm minutit weel on mull' aega;
Kolm minutit! kõik otsas siis;
Siis oma täide laetud laega
Kõik kurbdust surma riist mult wiis.

Nüüd tulnud tund! Nüüd triffel winna!
Nüüd julgust! Ruttu! Üks, kaks, kolm!
Nüüd aeg on jahile mull' minna
Ja linda lasta nii mis tolm.

Kes kauem mõtleks kadund pruudist,
 Sell poleks õiget aru peas.
 Las' minna! Küllalt leida uudist
 Mull teiste tütarlaste seas.

Minsa forra.

Minsa forra andsin suud,
 Andsin suud, mis nägid puud,
 Nägid puud, ei näinud muud,
 Kui ma forra andsin suud,

Minsa forra andsin suud,
 Siiski kui mind nägid muud,
 Waatsid mind kui taewa kuud,
 Ütlesid: ta annud suud!

Minsa forra andsin suud,
 Andsin suud, mis nägid puud,
 Kust siis teadsid seda muud,
 Et ma olin annud suud?

Minsa forra andsin suud,
 Siiski teadsid seda muud,
 Teadsid veldes mõnda kuud:
 Ta on annud suud, jah suud!

Minna korra andsin suud.
 Kuuldes seda mõnda kuud
 Polnud minul enam muud
 Kui et peeglis waatsin suud.

Minna korra andsin suud.
 Peeglis ei ma näinud muud
 Kui mu huultel punast kuud
 Kaunistawat minu suud.

Minna korra andsin suud
 Suul', mis wärwind wärwipuud
 Ja mis mull' ei teinud muud
 Kui et wärwind minu suud.

Minna korra andsin suud,
 Tundsin andmist mitu kuud,
 Tundsin wärwi, ei tunn'd muud,
 Ehk küll korra andsin suud.

Noormees, noormees, annad suud,
 Waata enne mitu kuud,
 Kas ehk pole wärwipuud
 Wärwind suudeldawat suud!

April!

Kui tahad elus jaada taewasse,
Siis kosi neiu omale
Ja taewas sull on käes!
April! April!

Kui ihkad ilust ingliti näha ja,
Siis hakka neiu vaatama
Ja sull on ingel ees!
April! April!

Kui otsid omal jäädwat ustawust,
Siis neiu saad ja armastust
Weel peale kauba ka!
April! April!

Kui saladuse hoidjat tarwitad,
Siis selleks naeste suu ja saad,
Mis kindlam on kui luff.
April! April!

Kui soovid edemuse wastasid,
Siis filma aga neiusid;
Neil halpus tundmata.
April! April!

Kui küsid, kus on raha kogujaid,
Siis waata naisti sedamaid,
Ei raha raiska nad.
April! April!

Kui nõuad armastust, mis üksi su,
Siis jelle pärid neiult ju,
Kes muid ei armasta.
April! April!

Kuu.

Bole pahuramat waenlast
Kui on kuu,
Kes meid kiskma õnne kaenlast
Armutu.

Mingisugust head ei jalli
Kuri kuu,
Kes meil rikub õnne kalli
Rohe ju.

Mias istsin ehal eile
Armsaga,
Kui kuu pistis jekka meile
Mina ka.

Täna tahtsin laulu lasta,
 Aga fuu
 Astus mulle koha wasta,
 Nurjatu!

Kiusamast ei ära tüdi
 Tal meid fuu;
 Selles pole nõnda südi
 Ütsti mu.

Dõde sõbral ees on põiki
 Nimelt ta,
 Laulikuid ta nuhtleb kõiki
 Laul'dega.

Lugu kungas ei wõi minna
 Enam nii,
 Päästmist tarwis läheb sinna
 Kiiresti.

Laulikud ja armastajad
 Tulge pea,
 Pangem kuule tublid rajad,
 Nii kui hea.

Siberisse tarwis saata
 Kuu, fuu mait,

Eas' seal lume wälju waata
 Warjul wait.

Sus meil käes on oma tuba
 Wiimati,
 Kus meil teha kõik on luba
 Dõsiti.

Tütre wõi söögi pärast?

Ja iga päew meid waatmas käib
 Ja kalliks pidawat meid näib;
 Ja meie õngel siputab
 Ja wäiks wist meile kiputab!

Nii ütleb minu kohta eit,
 Kui feedab mulle liha reit.
 Ja ma? Mis pean sest mõtlema
 Ja mida wasta ütlema?

Et too mull ette leib ja sikk
 Ja kõrwa ka weel piimatilk,
 Küll näed ja siis, kas aastaski
 Wäi korra, eit, sind waataiski!

Wasikas.

Meljapäewa õhtu pimedas
Pääsis wallale mu wasikas
Tooksis tanawasje karates,
Kus ta kadus küla karjades.

Wõtsin poisi kaasa rutuga
Enesele appi otsima,
Läksin jälgi mööda järele
Kuni jõudsin wiimats külasse.

Nägin taadi talu ukse ees,
Kellelt nõudsin teadust küsides,
Aga taat ei teadnud midagi,
Arwas naiti teadwat ometi.

Warsti tuligi sealt talu eit,
Seljas kena pühapäewa fleit,
Käe kõrwas tütar, tore, noor
Ja nii walge nagu kase koor.

Eit, mu wasikas on kadunud,
Kes wist siia poole tõtanud;
Kas te näind ehk teda olete?
Selge seda troostiks minule!

„Küll ma olen näinud! kostis eit
 „Ja ma troostin kohe, otšjad, teid:
 „Waat, siin tütar muli kui maasikas, —
 „See on teie kadund wasikas!“
 Eit, ei tulnd selle kaubaga,
 Et ma wõtaks teie wasika
 Ja kui näed mind kord ehk kosiwat:
 Ei ma kosi iial — wasikat!

Atsist poeg, miks nutad sa.

Atsist poeg, miks nutad sa
 Mõnda walju healega?
 Kui sa usaldaksid mind,
 Wõiksin aidata ehk jind!

Einna läind, taat, minu pruut
 Otšma omal' kohta uut,
 Pean weel aasta ootama
 Enne kui wõin kosida!

Sõge poeg! mill nähti mees
 Enne pulma filmawees!
 Wõta naene, küll siis saad
 Nutta täis mõnd wakamaad!

Saaksin teen'ma Riigule.

Saaksin teen'ma Riigule,
 Saaksin õnne liigule,
 Riigul orja elu hea,
 Hea ja mõnus ülepea!

Riigul wõiksin algada
 Teen'ma ilma palgata,
 Seista poolteht söömata,
 Söömata ja joomata.

Küll ei tunne maikugi
 Mina Riigu paikugi,
 Ega pole kuulnudgi,
 Kuidas Riigul elati.

Siiski ühte, seda tean,
 Seda tean ja meeles pean:
 Riigul neida rohkesti,
 Riigul elu fullane!

Kui Kilpla rahwas fuldsel a'al.

Kui Kilpla rahwas fuldsel a'al
 Kord istsid jooma, sööma,
 Siis Wanemuine murumaal

Läfs hirmul tõnni lööma,
 Läfs aga metsa hulguma,
 Läfs aga laande nutuga,
 Läfs nutuga, läfs nutuga,
 Läfs nutuga!

Seft siis seal iga Kilplane
 Tõi wiina terwe waadi
 Ja õlut nõnda rohkeste
 Kui kümnest tõrrest saadi,
 Tõi aga õlut pangega,
 Tõi aga wiina kapaga,
 Tõi kapaga, jõi kapaga,
 Tõi kapaga.

Ja iga õige Kilplane
 Sõi terwe härja kõhtu
 Ja jõudis enne lõpule
 Kui käes weel oli õhtu.
 Sõi aga härja täieste,
 Sõi aga härja sarmega,
 Sõi sarmega, sõi sabaga,
 Sõi täieste.

Seal jäi siis nälga ainfudes
 Pea terwe hiiri sugu

Ja färwas kümnes tuhandes
 Neil laua all ühte lugu,
 Kärwas ära täieste,
 Kärwas wiimne hiirete,
 Kõik färwasid, kõik färwasid,
 Kõik färwasid.

Siis tehti uhked matu ed
 Küll igal ühel hiiril
 Ja ärdalt nutsid Kilplased
 Küll igal ühel hiiril.
 Nutsid waadid täide wett,
 Nutsid tõrred täide wett
 Seal matusel, seal matusel,
 Seal matusel.

Kulleri postimees.

Kui tuline on mu sõit
 Ja wägew ka mu wõit,
 Kui kihutan mööda waldu
 Ja kulutan pasila taldu
 Ja täna olen teal

Ja homme jälle seal
 Su teise õue peal.
 Ma olen fulleri postimees,
 Kõik wallad lahti on mu ees.
 Halloo, hallii, hoi lallalla,
 On lahti minu ees.

Ma sõidan nii kui hull,
 Et juuksed püsti mull
 Ja mööda lendwad kõrred
 Kui kõrtsi wiina tõrred,
 Sest kuue päewaga
 Wiis wersta käin just ma
 Ilma et kord puhkaks ka.
 Ma olen fulleri postimees,
 Kõik wallad lahti on mu ees
 Halloo, hallii, hoi lallalla,
 On lahti minu ees.

Kui kihutan peresje
 Siis kõigil ime see:
 Kõik mind ju aasta ootnud,
 Mult kirju, lehti lootnud.
 Ei telegrahwi teel

Saa rutemalt teadet weel
 Kui toob mu paun ja feel.
 Ma olen fulleri postimees,
 Kõik wallad lahti on mu ees,
 Hallii, halloo, hoi lallalla,
 On lahti minu ees.

Eh! kes ei tunneks mind,
 Kui lendan nagu lind
 Ka teise kihelkonda,
 Wiin sinna kirja mõnda.
 Kuu aega sellel teel
 Mull ainult kulub reel
 Ja wantril enam weel.
 Ma olen fulleri postimees,
 Kõik wallad lahti on mu ees,
 Halloo, hallii, hoi lallalla,
 On lahti minu ees.

Kui jõuan korra ka
 Ma koju pääsema,
 Siis rõõmsad kodu tondid,
 Et terwed kõik mu tondid,
 Et kael mull murdmata

Nii kiire sõiduga,
 Mis kuulub üle maa.
 Ma olen fulleri postimees,
 Kõik wallad lahti on mu ees,
 Halloo, hallii, hoi lallalla,
 On lahti minu ees.

Ma olen pikka tee peal käind.

Ma olen pika tee peal käind
 Ja tean sest palju westa,
 Kui westaks kõik, mis olen näind,
 Võiks see mõnd aastat kesta.

Nüüd pangu maailmi tähele
 Mu reisi juhtumisi
 Ja kui ei usu see ehk see,
 Siis mingi vaatma ise!

Ma läksin esmalt keldrisse,
 Mis woolab mett ja wiina,
 Oh häda! ei saand kallale:
 Luff tegi seda piina!

Ma kat'sin, et sain minema
 Ja astsin kobe aita
 Ja pääsin sisse õnnega,
 Et uft ei wõinud laita.

Kuid fees ei näinud seal ma muud
 Kui wilja, toorest liha;
 Ma pühk'sin jälle puhtaks suud
 Ja olin täis ju wiha.

Üks ainus lootus oli weel
 Nüüd minu tagawara:
 Et sinna minna reismisel,
 Kus elajate tara.

Ja siin ma nägin samati
 Wast häda filmapilka:
 Su lehmad lüpstud olidki,
 Ei saand ma piima tilka!

Seepärast tulin tagasi,
 Kust mina wälja läinud
 Ja tänan nüüd, et midagi
 Teel polnd mull kahju teinud!

Sull' olen end andnud.

Sull olen end andnud
 Suu, südamega
 Ja truudust sulle wandnud,
 Mu piip, oh kuule sa!

Oh suitsse weel kava,
 Sa piipude piip,
 Nii kava kui mull hana
 Surm furnu aeda wiib.

Su sinawad suitsud
 Ja tubaka hais
 Must hoidwad eemal suitsud
 Nii hästi puis kui mais.

Sust leidfin ma pigi,
 Mis kängem kui kihwt
 Ja sinu tuba ligi
 Mind wihtles saunas wiht.

Sa oled mind kaitnud
 Kui kilp minu ees;
 Ma rahu olen maitnud
 Su sinisuitsu sees.

Sa oled mu rammu,
 Sa piipude piip,
 Su panen seni hambu
 Kui surm mu hauda wiib!

Sealt Lääne mere kalda pealt.

Sealt Lääne mere kalda pealt
 On kuulda Linda laulu healt;
 Ta õhkab raskest südamest
 Ja leinab kallist kaasakest.

Oh Kalew, miks nii wara ja
 Su pidid kõrtsi minema!
 Ma istun üksi kodu nüüd
 Ja see on ainult kõik su süüd!

Mu ootamise pisarad
 Su mängu muru täidawad
 Ja iga pisar maksab taa
 Su selga mõne wõmmaka.

Mull mängib peos ju rõõmsaste
 Mu ahju hart kui kalake:
 Su selja pehmeks taguja,
 Mu wõimu alalhoidija.

Kui kuuled kära pae pealt
Ja wainult oma eide healt,
Siis selga wälja siruta
Ja heida maha hirmuga.

Ei saa siis Linda leinama,
Ei sulle armu andma ka:
Siis kipun ma su karmad peast
Ja uhun su koju teiste seast!

Setu laulus.

I.

Tuhat koppa.

Luli meile Setu weli,
Setu weli, tõstis heli:
„Ostke, ostke kopakesi,
„Mis ma walmistanud ise.
„Olen tuhat koppa teinud,
„Tehes palju waewa näinud,
„Siiski kopik tüfist müüks nad,
„Kui mul korral keegi wiiks nad!”

„Kaubad valmis! Käsi siia!

„Kopad lasen aita viia!“

„Nii ma Setu weljel' kostsin

Ta ta kopad kohe ostsin.

Euges mulle Setu weli

Weerand sadasid wast neli

Kopakesi wälja ette,

Kui neil ots ju tuli kätte.

Ei ma oleks uskund Setust

Sellesarnast paha pettust!

Aga seda Setu märkas

Ta tall sõna juhu tärkas:

„Ei ma peta, hüwä herra:

„Muisť neid müüsin juba ära,

„Muisť weel kaswab Setu riigis,

„Muisť ju foolnutegei liigis!“

II.

Kuldne fopp.

„Otsi, otsi mulle naru,

„Naru, mis sull üle aru,

„Ma annan koldje kopakese,

„Tust kui kena kannikese!

„Dsta, hüwä inimene,

„Mull on kuldne kopakene,

„Kelle kallal mõni nädal

„Olin tehes õige hädal.

„Dsta, siis sa palju jaksad:

„Tast on söönud suured jaksad

„Sa on joonud Wenelased

„Sa on maitanud meelased.

„Ei ma nõua liiga hinda,

„Liiga hinda, kuule minda,

„Kuule, ära pane pahaks:

„Poole rupla ta eest tahaks!”

Wõtsin kopa, andsin raha,

Saatsin Setu ufje taha,

Siiski warsti kuuljin, kudas

Setu hulus õues mudas:

„Minema mind saatsid aga

„Wiiekümne kopikaga:

„Poole rupla pidid maksma

„Nõnda tõest' kui Setu jaks ma!”

III.

Kuldse kopa tähendus.

Läksin, läksin Setu maale,
 Setu maale sinawale,
 Läksin vaatma Setu welle
 Ja tall jääma wõerufelle.

Kes muld wasta tulemasja?
 Weli wasta tulemasja,
 Weli kuldse kopa müüja,
 Kellelt saand ma ostul lüüa.

Kesje wenda tõrelema?
 Mina wenda tõrelema:
 „Weli, kopaga mind nühtsid,
 „Kui mult poole rupla pühtsid!
 „Wäljast kopp küll kuldjes koores,
 „Aga seeft on aiwa toores
 „Ja tall põhjas kole pragu;
 „Nii ta täitsa koerte jagu!”

Kuulis Setu, kostis Setu,
 Wastas wabandusi mitu:
 „Kuldne kopp polnd leeme kopaks,
 „Waid on loodud pudru kopaks!

„Pudru kopal tarwis pragu,
 „Sest saab pudrul' mõnus magu,
 „Peeme kopad olgu praota,
 „Et nad laste leent ei kaota!
 „Kopad seeft ka olgu toored,
 „Ceda nõudwad meie noored,
 „Sest siis laiskus neil ei kesta,
 „Kui neil koppa seeft on pesta!“

IV.

Setu edenemine.

Pori laadal kuulsin: „Netu!“
 Waatsin ümber, nägin Setu,
 Setu ilma koppadeta,
 Setu ilma hobusetä

„„Trastu brat!“ — „No trastu, trastu!“
 Hüüdsin tutwal' Setul' wastu.
 „Kas on wargad wiind su kронid,
 „Et sa jalgsi siin nüüd rонid?
 „Wõi kas murdnud Peipsi karud
 „Sinu kронid, kopad, narud?

„Kui nii lugu, mõtan püüsi,
 „Tapan karud, ei ma küüsi.

„„Ei mind pole wargad puutund
 „„Ega karud teiseks muutund;
 „„Ise läksin ruunast lahku,
 „„Tahtku ruun ehk ärgu tahtku.

„„Nagu ise teate seda,
 „„Tahab aeg meil edeneda,
 „„Tahab wälja tuua peidust
 „„Iga tarkust, ime leidust.

„„Siia tulin tarkust õpp'ma,
 „„Et ei saaks mult kasu lõpma;
 „„Ruuna saatsin taludesse
 „„Mõtma kopp'est raha sisse.

„„Wilistades näitan rada,
 „„Mis on ruunal jalutada,
 „„Nii me hästi edeneme
 „„Ja nii omal' auu ka teeme.“ „

Reljateistkümnne aastane Tartlane.

Ma olen tark!

Ma olen koolis käind ju paari talwet
Ja neli homiku ja õhtu palwet
Su kuulnud selles pikas ajas
Ka oma koolimajas.

Ma olen tark!

Ma olen tark!

Hull oleks, kui ei tarkus päha hakaks,
Ka siis, kui ma kas üsna kodu magaks,
Sest Tartu, õpetuse läte,
Mull' paistab koju kätte.

Ma olen tark!

Ma olen tark!

Kui tööbi hakab külge halvast õhust,
Pean ma ka targaks saama õhu rõhust,
Sest tarkust hingab suust ja ninast
Professor wälja kenast!

Ma olen tark!

Ma olen tark!

Nit messi mind! Du dummes Tunge! Maltfi!

Kui tantsida ei taha mõõga waltsi,
Siis tule, lähme kohe Nooma
Sultanilt õigust tooma.
Ma olen tark!

Ma olen tark!
Ma wõiksin kas studeerimagi minna
Su homme wara tarka Tartu linna,
Ei kardaks ma, et pea mull lõhki
Wab tarkus ehk ta õhki!
Ma olen tark!

Kaheteistkümmne aastane Wõrulane.

Kooli! kooli! hüüdwad ametmehed,
Et mull kipitawad kõrwalehed
Sa ju ette oskan laulda: kooli!
Kui mull anda ametmehel' tooli.

Kooli! kooli! öeldaks, fool teeb targaks!
Tühja! Ei tee targaks, fool teeb wargaks!
Sest kes tundis muiste Kooli-Margust
Ehk kes tundis muiste hooste wargust?

Koolis seal ei käind ju minu tata,
 Siiski tarf ta nagu nõid wa Targa Kata;
 Teab, et sui ei künd tee põllul' kahju
 Ja et talwe tarwis kütta ahju.

Kui kõik koolis hirmus targaks teeme,
 Kaob ju ära rumaluse seeme,
 Aga rumalust ka ilmas waja;
 Rumalus on ilma elataja!

Täägu kõrgem tarfus muude nõuda,
 Kes ei jalli rumaluse põuda;
 Kuis mu wanemad on eland enne
 Nii ka elan mina wennikene!

Raheteistkümnne aastane Mull.

Ja ütles: „Mifu, ära hulgu
 Sial üle aia mulgu;
 Kui sa böse kottu läed mull pakku,
 Väeb mull tuli koke takku!“

Las' ta minna peale! mõtlin mina;
 Ei see näpišta mu nina;
 Eks see mulle iga teed ei awa,
 Et meil igamees on waba!

Läksin, kuhu iganes ma tahtsin
 Ja kõik asjad ära wahtsin
 Kuni isa wõttis nurgast malga,
 Et mull' maksaks töö eest palga.

„Isa! ihunuhtlust kaotand seadus!
 „Nüüd peab walitsema headus.
 „Ära eksi kroonu käsu wasta,
 „Mis ei luba peksa lasta!”

Aga kroonu käsku täitma wisa
 Oli see kord minu isa;
 Püüdis mõõdis ta mull muistist moodi,
 Mida wist meil' pörgust toodi.

Kuhu jääb nii õigus? Kuhu priius,
 Kui nad oluga meil riius?
 Õigus meil weel waatab üle öla,
 Priius ainult sõna kõla!

Kümne aastane Sunnlane.

Ema, ema, kuule, ära maga,
 Tõuse üles, rutt on taga:
 Suu mull jookseb wett ja süda sappi,
 Tule mulle kärmest' appi!

Anna pühapäewa piip mull kapiſt,
Siis on lahti ſüda ſapiſt.

Kus mu Türgi tubak? Ole warmas,
Seſt mind ootab kõrts nii armas!

Kõrtsiſ igatſewad mind ju kannid,
Kenad Unned, Kaied, Mannid,
Tahtwad appi wiina, õlut jooma,
Tahtwad appi tantſu looma.

Aeg on käes, et aru pean ma tõega
Tütarlaste üle õega,
Ja et omaſ kofin ſelle rooſi,
Kes toob kaasa rohke nooſi.

Näed ſa, ema, mull on talitada
Suuri tööſid mõni ſada,
Seſt ſiis ſuitsma piip ja kõrtsi poole
Tulu tooma meie ſuole!

Laiſt.

Lihti õeldakſ: tarkuſ kaſwab,
Kaſwab iga päewago.

Wale puha: ei ta kaſwa,
Maa pealt ära kaob ta!

Rumalus, see üksi kaswab,
 Kaswab, leiab kaswatust;
 Need, kes targa nime kandwad,
 Kõige rumalamad just!

Kus neil aru! Död ja päewad
 Higil tööd nad tegewad,
 Ei nad puhka aega wiites
 Olgu ka kui wäfind nad!

Rumalad! Miks on siis loodud
 Ilma härg ja hobune?
 Las' need orjata ja teha,
 Mis on tarwis meitele.

Inimese ülesanne
 Suurem on kui orjata:
 Elust peab ta magu tundma
 Kuni läheb hingama.

Hästi süüa, hästi juua,
 Magusaste magada,
 See on inimese kohus,
 Seda peab ta tegema!

Kui on kõhufene täide
 Ja saab seista seliti,

Siis on kuldne õnne põli
 Kui muud jarnast polegi!
 See on õige elu tarkus,
 See on õige õnne tee!
 Tulge, oh te lollid targad,
 Tarkust minult õppige!

Joobnud.

Seda aru ma ei saa,
 Mis mull peaks küll olema,
 Et mu jalust kadund wõim
 Ja mull juus on laul ja sõim.
 Kas ehk joobnuks ennast jõin?
 Ei! ma tunnistada wõin,
 Et ma kasinuse mees
 Olen kõige elu sees.
 Minult sõbra Türiiga
 Pidin kortli maitsema;
 Hansuga sai wõetud nael
 Ja siis hundil murtud kael.
 Priidu seltsis baiersit
 Jõin weel tosin pudelid;

Wiimaks weel üks weike tips
 Ja siis koju poole lips.
 Ühtigi ei ole see
 Meie sugu mehele;
 See ei võind mull' midagi
 Teha täitsa tõesti.

Bistist' kasvab minu pea
 Rohkem kui mu jalgel hea;
 Sest mu jalgel otsas võim
 Ja mull' suus küll laul, küll sõim!

Joodiku kiusatused.

Madamal ei olnud palju wiga,
 Kui ta elas Paradisi iga,
 Sest et ühe kiusatuse ainult
 Leidis ta sealt Paradisi wainult.

Saaksin ma ka ühe kiusatuse,
 Küll siis näitaks oma waperuse:
 Seisaks kiusu wasta nii kui talju,
 Tooksi mull' kiusaja ka palka palju!

Aga nüüd mull' kiusatusi waewas
 Nõnda palju kui on tähti taewas:

On ju igal kümnel sammul sildid
Kõrtsi ukse ees mull kiusupildid!

Ühest kõrtsist läen küll kindlalt mööda,
Kui mind pimedusega ei lööda;
Teise ka ja veel ehk kolmandama
Jätan vaatamata nõndasama.

Siiski kõigist mööda ma ei pääse,
Looks mull loodus südame kui jääse,
Sest neil töotused lähwad kangeks,
Nii et ime, kui ma seal ei langeks.

Üks see lubab just pool-muidu napsi,
Teine toita mehi, naisi, lapsi,
Ei seal aita, tarwis teha proowi,
Kas ta täidab ka mull sarnast soowi.

Ei nii ole minul mingit süüdi,
Kui ma täidan kiusatuse püüdi!
Kiusatuse selga süü, kui väärdun
Ja kui kõrtsi mudas mustaks määrdun!

Kõrtsipapa.

Ütleks mulle kõrtsipapa:

Ega see sind ära tapa

Ega murra sinu kaela,
Kui sa ostad poole naela.

Pool on hüwaks rõõmu serweks,
Terwe nael teeb täiest' terweks;
Wõta, wõta, kahjatseda
Pole iial tarwis seda!

Kõrtsimees on kõigi sõber,
Teab, mis hea ja teab, mis kõwer,
Nii ma mõtlin, usaldasin,
Terwe naela anda lasin.

Nael ei minu kaela murdnud
Ega ma ka temast surnud,
Nael wast wõttis mult mu märku
Ja mind pani looma järku.

Kõrtsimees on kõigi sõber,
Teab, mis hea ja teab, mis kõwer,
Teab, et temal loome tarwis,
Kelle pead ei ole sarwis!

Ma olen mees.

Ma olen mees, kes mõistab juua,
Kes mõistab juua, imet luua,

Sest mina joon kas tuhat toopi
Ja ei saa joobnuks-jääma hoop!.

See on üks kallis kunst! Kes oleks,
Kell seda kunsti tarwis poleks?
Kuid hoida seda kunsti oskan
Ja ainult sõprel' kõrwa soskan:

Ei joo ma keha finnitamist
Ei klaasist, pudelist, ei aamist,
Ei joo muust kõrtsi keele kastjast,
Waid ainult kodu — nurgast astjast!

Enne ma ei uskund seda.

Enne ma ei uskund seda,
Et on rikkal elus häda,
Eh' et waewaks teda mure,
Kui weel surm ei sõnu: sure!

Alga nüüd, kus mullgi wara,
Mõistan rikka ristid ära,
Nüüd mull kohe mure higi,
Kui ma pole wara ligi.

Nüüd ma kimpus, kuhu panna
 Wara, kui ma tõstan kanna;
 Wargad toast ta warastaksid,
 Rööwolid aidast kätte saaksid.

Kõht mull ainus kindel wari,
 Kuhu ei saa warga kari,
 Sest siis tahan wara süüa
 Ennem kui ta wargal' müüa.

Nidas hiired sööks mu saia,
 Toas ta tabaks kiisu maia;
 Panen kõhtu; otsas mure,
 Keegi saia seal ei pure!

Tulgu, tulgu täna wõõraks.

Tulgu, tulgu täna wõõraks,
 Tulgu, kes ta ongi,
 Wasta wõtan täna herra,
 Proua, preili rongi.

Kuningas'ki wasta wõtta
 Täna kerge, kena;
 Pidu, kelle sarnast pisut,
 Pühitsen ma täna.

Täna meil on jõulu rooga,
 Täna magust maiust:
 Meil on mauku, raswast mauku,
 Kellel pikkust, laiust.

Suu see jooseb wett ju aiwa
 Maugu peale mõeldes;
 Heldefe! kuis nälpsab feel weel
 Mauku alla neeldes.

Tulgu, tulgu täna wõõraks,
 Tulgu, fes ta ongi,
 Täna woin ma wasta wõtta
 Runingliffu rongi!

Kihnlane wõõrusel.

"Nõik ei ole paastupäewad,
 Muist on ju ka söömapäewad!"
 Nii mu isa ikka sõnus,
 Ikka sõnus pidu mõnus.

Täna pole paastupäewad,
 Täna selged söömapäewad,
 Täna lastem käia käpud,
 Käia käpud, nopped näpud.

Hüwä rooga täis on pajad,
 Täis on pajad, täis on majad:
 Sea fintsud naerwad laual,
 Naerwad laual, oma haua.

Söögem mehed, olgem mehed,
 Mitte nii kui Muhu mehed,
 Keske seitse korda sööwad
 Kuni päewa furnuks lõowad.

Söögem üks kord päewas aga,
 Üks kord päewas laua taga:
 Söögem kuni tuleb uni,
 Söögem õhtust homikuni.

Mis siin kõlbab, pistkem suhu,
 Pistkem wiimne raaski suhu;
 Ennem wats see rebenegu
 Kui meil hüwä üle jäägu!

Hiidlane.

Üks Hiidlane see tuli
 Kord suuremaale ka
 Ja tahtis õnnistada
 Maad oma silkega.

Kui kasulikul kaubal
 Said silgud otsa reel,
 Siis peale kauba anti
 Doop kohwi Hiul' weel.

Ta jõi ja kiitis, kiitis,
 Kuis kiidab Hiidlane,
 Ja kiidu lõpul küsis,
 Kust kohwi saadakse.

Ta kui ta seda kuulis,
 Et saadaks ubadest,
 Siis käsi risti pannes
 Ta hüüdis südamest:

„Nii tõeste kui mu nimi
 On Weji-Hiidlane,
 Nii tõeste töotan seda
 Ma täna kõigile: —

„Ei pea enam Hiius
 Üht u ba söödama,
 Waid keedetama kohwiks
 Ja ära joodama!

Loosilaste laul.

"Ei rikkaks me ei lähe,
 Ehk õlut joome küll
 Ja wiina mitte wähe,
 Kui hüüab kõrtsis pill.

"Me peame nõudma abi,
 Mis rikkust meile toob,
 Et saame hästi läbi,
 Kui igamees ka joob.

"Meid järw wõiks rikkaks teha,
 Kui poleks tühja täis;
 See wäiski wast sai näha,
 Kes järwel noodal käis.

"Küll saada kuulsa nime
 Wõib meie wähkidest,
 Ei siiski rikkust, ime,
 Saa nende hinna eest!

"See wasta tublis hinnas
 On raswabeeringad
 Nii meil kui mujal linnas,
 Kus kõik neid ostawad.

„Kui meie järwe sigiks
 Kas heeringas ehk silk,
 Me oleks teiste pigiks
 Siis rikkad filmapiik.

„Eks Hiilased rikkad
 Ei ole silkudest,
 Nii et neil saawad plikad
 Tu kuldseid rõhud sest.

„Seepärast sigitame
 Pea järwe heeringaid;
 Meist rikkaks meie saame
 Ja kuulsaks sedamaid!”

Ja mehed kofku weawad
 Kõik linna heeringad,
 Kus iial fugu teawad,
 Kõik järwel ostawad.

Nii sada tündrit saatwad
 Nad järwe täiega
 Ja rõõmul ise waatwad,
 Kuis lähwad minema. —

Nüüd terve linn weab noota
 Seal iga fewade;

Neil wärsket kala loota
 Su järwest järgeste.

Kui forra wõrgu pära
 Toob wälja silaka,
 Kõik kohkund rõõmust ära,
 Et saand ju heeringa.

Nad imel ümber ringi
 Küll seni waatawad
 Kui lahti lastwad kingi
 Ja temal' laulawad:

„Eas' aasta otja kaswa'
 Veel järwe põhjas nad,
 Küll siis nad lähwad raswa
 Kui keisri heeringad!“

Mustlane.

Waata, Mustlane, mu tätt,
 Waata, aga räägi tõtt,
 Kuuluta mull' tulewikku
 Õnnetut ehk õnnelikku!

„Würsti põli, wähä tööd —
 Nii sa elus leiba sööd

Ning tood rikka teise poole
 Wiimaks oma suure' juole!"

Enne kui veel lõpetad,
 Ütle, mis mult palgaks saad?
 Muus töö leiab ausa palga,
 Paha aga teenib malga.

"Rubla annad see eest mull',
 Ehk mind söögu wana full!
 Rubla sell veel maksta wäähä,
 Kell nii õnne sajab pähä!"

Kolm kord oled waletand
 Seega, mida teada ann'd
 Sest mull kaasa kehju ju talus
 Suurel suol kui marjal salus.

Kopikatti ja ei saa
 Minult oma walega;
 Nii kui töö, nii maksan palka:
 Annan sulle koera malka!

W a r a s.

Andke andeks, kallid laimud,
 Mull on kanda laimud!

Ei ma jalga: olen waras,
Aga nii kuis paras!

Ei ma pole heitnud wargaks
Saades ilmas targaks;
Wargaks sündsin ema ihus,
Warga püüd mu pihus.

Wargus see on minu loomus
Nii kui kalal soomus;
Loomus ja ka töbi hoobilt,
Saadud taewa soowilt.

Tõbiseid ei wiia kohtu,
Waid neil antaks rohtu,
Tõbiseid ei karistada,
Kui neil eksirada!

Wäga hea ja väga tulus
Ja full tarwis kulus.
Et sa seda teha suutsid,
Et meil näppu puutsid,

Sgamees meist sündind tohter,
Kes on arstma ohter,
Kui ka sündind warga haigus
Kehas kõigis paifus.

Urwaplaastril seljaroodu
 Margal ühte soodu
 Määrime me seni muidu
 Kuni saame wõidu.

Kui ei tööbi lahti lasje,
 Siis kas wiimse kase
 Kulutame, ära pelga,
 Armust warga selga.

Nii ei wii me töbist kohtu,
 Waid ta saab meilt rohtu;
 Nii tall näidatakse rada
 Ega karistada!

Raha nõidus.

Nõiutud on ära wist mu tasku,
 Mund ei usku' raha;
 Tasku näpp mill raha tasku lastu,
 Tal jeal pole raha!

Taas nädalis ma lasen teha
 Uue tasku kuuel,
 Ometi ei saa ma raha näha
 Sees ka taskul uuel.

Sada kop'fat panin tasku eile,
 Panin taha toppi;
 Täna saatsin järel näpud neile,
 Et neid sealt nüüd noppi'.

Alga rupla ega kop'fat polnud
 Enam taskust leida;
 Nõidus oli taskul wõõraks olnud
 Ja sealt napsand neida.

Ma wast poole rupla tarwitasin
 Ära minnes poodi;
 Teisel poolel karastasin
 Reha mehe moodi.

Ma ei karda kedagi!

Tulgu hunt ehk tulgu karu
 Minu juurde nagu maru,
 Tulgu tiiger, tulgu lõwi:
 Ma ei karda kedagi!

Tulgu hirmsam meremadu,
 Tulgu tule, kiwi sadu,
 Tulgu kakk ehk surma tõbi:
 Ma ei karda kedagi!

Tulgu tulepomme tuhat,
 Tulgu taplust täis kõik kohad,
 Tulgu kuningas mu kõrwa:
 Ma ei karda kedagi!

Tulgu ka, kui rahus magan,
 Sajal sarwel wana pagan,
 Löötsku tuld ja löötsku tõrwa:
 Ma ei karda kedagi!

Tulgu, kes võib ial tulla,
 Toogu palgaks ilma kulla,
 Siiski wastust anda teaksin:
 Ma ei karda kedagi!

Karrasjepa tööd ja värki
 Ma ei tunne mitte märki,
 Kuis siis kardama ma peaksin?
 Ma ei karda kedagi!

Tont.

Oh häda, häda! tont on toas
 Ja weerleb nii kui wesi joas
 Ja kargab nii kui püüsi kuul
 Ja tormab nii kui tuisi ja tuul!

Oh wõtkem püssid, mõõgad, noad
 Ja mingem, käigem läbi toad,
 Oh hirmub siis see hirmus tont
 Ja läeb, et taga tule lont!

Ja hirmul sõtta läeb nüüd salk,
 Et tonti tõrjuks mõõk, püss, malk.
 Ja näe, tont weerlebki kui hull
 Seal päris lausa põrmandul.

Püss paugub hõbekuuliga,
 Mis lastaks tonti surmama.
 Ja käes tont!.. Kõrwist kargab — kass,
 Kes kowis kuterpalli a'as!

Oh mull on hale süda.

Oh mull on hale süda,
 Mis ei wõi näha häda,
 Sest saab ta hädas mahti,
 Siis nutt tal koe lahti.

Mind täna üksi jäeti,
 Täis üksi, oh ma wäeti!
 Ma hädas toobri wõtsin
 Ja pirgi täis ta nutsin.

Kuid enne nuttu wäähä
 Wett walasin ma pähä
 Ja kohe oli hoolas
 Silm nutma, nii mis woolas!

Lauliku annetus.

Laena kannelt, Wanemuine,
 Talw on möödas, ilm on suine,
 Aeg mull kannelt helistada,
 Helistada, kõlistada.

Kaunis lugu mõlgub meeles,
 Mõlgub meeles, heljub feeles
 Olewiful õnnistuseks,
 Tulewiful tunnistuseks.

Anna ikka, wana onu,
 Mulle kannel seadma sõnu:
 Ma panin oma kõrtsi pandiks,
 Kui ma käisin Märdi sandiks.

Ara karda, et su ilma
 Jätaks ialgi palgast küll ma;
 Saan ju kandle, tasun waewa
 Nii et andmist ja ei kaeba.

Weel sa pole pruuti leidnud,
 Ehk küll mõni neid sind nõidnud;
 Tule, pruudi sulle soetan
 Sa sind kosimises toetan.

Ma tunnen palju neiufesi,
 Kellel pole peiufesi;
 Küll neist mõni sinu ranga
 Võtab ikka wasta aega.

Seft siis anna kannel kätte,
 Et mu laul ei lähe wette;
 Ma löön nii, et metsad paukwad,
 Laaned laulwad, koerad haukwad!

Öö pikk.

Öö pikk! Öö pikk! ma laulan jult'
 Küll õhtul, kesköö, homikul
 Sa laulikud ilmotjata
 Öö pikk! ka laulwad minuga.

Öö pikk! ka hüüdwad magajad,
 Kui teise külje pöörawad;
 Öö pikk! ka ärkajal on juus,
 Kui leiab, et weel pimedus.

Dõ piff! kõik hüüdwad minuga,
 Kuid lasewad mind walwada,
 Kui kardaksid, et warastaks
 Dõd teegi hulga lühemaks.

Kõik teeksid palju targemalt,
 Kui mõtaks nõuu must walwajalt
 Ja jätaks õõd kõik wahita
 Mind pannes päewa walwama.

Seft päew on hirmus lühike
 Ja kaob meil käest liig kiireste
 Ja wargaid tall on tuhandid
 Kui põua ajal parmusid!

Etenduse armustus.

See etendus, mis anti täna,
 See oli igapidi fena,
 Nii fena, et ei tea, kuis kiita
 Ja kelle hulka teda liita.

Kui mõni ka seal pisut eksis
 Ja käte, jalgadega peksis,
 Siis jäägu teadmataks see muile
 Ja kiitus ikka kiidetuile.

Ei rääkima ka sest ma haka,
 Et mõned tihti seisid wakka
 Ehk karjusid kui kõrtsis oleks
 Ja enam muud maailmas poleks.

Ka sest ei lausu sõna mina,
 Et mitmel niiske oli nina,
 Et mitmel sinimuhud palgel,
 Et pooled seisid waewalt jalgel.

Ka sest ma waikin, et nii mõned
 Ei teadnud, kas neil laul wõi kõned,
 Kas nutjateks neid sinna pandud
 Wõi kas neil naerja amet antud.

Ei taha mina arwustada,
 Ei sõnagi sest nimetada,
 Ma olen iga weale pime
 Ja annan talle hea nime!

Pärast pulme.

Ruis olid pulmad? Ruis nad olid!
 Just nii kui oleksid meil kolid;
 Kõik oli täis seal ränka, risu,
 Täis rahwast nii kui nurm see nisu.

Toit oli wedel nii kui laga
 Ja joogil, lõhn sell oli taga,
 Nii et ma teelt ei külge pistnud,
 Ei toidu ligi ka ei istnud.

Kui hobused kõik tantfisiwad
 Ja panit lendu tolmu iwad
 Ja tantfust seinad wärisesid
 Ja aluspalgid kárisesid.

Peig oli pruudist pikem hulga
 Ja kandis westil hõbepulga
 Ja pruut taa peiust palju noorem
 Ja walge nii kui lubja koorem.

Pead naestel olid nii kui sassis,
 Kus rohi üksi weel ehk passis
 Ja meeste kuued pääsu jabad:
 Eest hõlmadeta, takka awad.

Tah päris eeslid kõik seal olid,
 Kes olid ja kes pulma tulid;
 Kõik tulid ja kõik kutsiti pulma. —
 Mind üksi mitte! Wihaft hull ma!

Raudruun ju ähib ja turtsub.

Raudruun ju ähib ja turtsub
 Ja sõõrmatest puhub tuld,
 Raudruun ju kiputab teele,
 Et lendab ees liiv ja muld.

Ei wanfrisse siiski lasta
 Mind sõbrad ei taha weel,
 Nad kärmelt otšivad troosti,
 Et kurwaks ei läheks meel.

Üks igatseb teisega wõidu
 Mull õelda, mis sõber ta,
 Üks igatseb teisega wõidu
 Mu märjusest maitsta ka.

Ei aita, fiskuma lahti
 Pean sõbrade käest end nüüd,
 Sest wanter wurama hakab
 Sest kõland ju wiimne hüüd.

Kui Linda tütar ma oleks,
 Ma nutaks kas järwe täis,
 Et saajast sõbrast mind lahku
 Wiib kaugele minew reis.

Ei nuta mina, waid waatan,
 Kuis suits warjab taewa weert;
 Ma suitsu waatan ja mõllen,
 Mis sadade sõprus wäärt!

Wõru lahkus.

Olen ilmas kaunis kaugel käinud,
 Kaunis kaugel käinud, mõnda näinud,
 Mõne wõõra rahwa seltsis eland,
 Kellest keegi mind ei ole põland.

Nõnda lahked, nõnda sõbralikud
 Polnud siiski mujal kodanikud
 Kui neid leidsin kallil kodu pinnal
 Elawat weel wäiksel Wõru linnal.

Seal mind kõigist kullawennaks hüüti
 Ja kõikjugu auu mul anda püüti
 Ja mind nii kui kätel kanti ikka,
 Kui mind olewat nad kuulsid — rikka.

Kullakeelil mind seal igaš talus
 Iga mees ja iga naene palus,
 Et ma ial ei lahkuks nende mureks,
 Waid et Wõrus elaks, Wõrus sureks.

Lahkudes mull nuttis kõrtsipapa,
 Nuttis filmawett täis terve kapa:
 Waewas mind ju weel üks tühi raskus:
 Tärgi jäänd kolm kop'kat waske taskus!

Külaline.

Nord tuli külaliseks
 Wist eide kosimiseks
 Meil' tuppä wana hõelus,
 Kui eit just lõukal nõelus.

Nüüd wiib ta, mõtlin, eide,
 Ei aita enam peide;
 Las' wiia, ei ma teela,
 Kui ei mind ennašt neela.

Kuid wale! Waewalt nägi
 Eit, et ees põrgu wägi,
 Kui tõmmas ahjuhargi
 Ja andis talle pargi.

Ja wiskas keerdu, kuuti
 Siis hõelust nagu tuuti,
 Kes läks kui lingu heide
 Ja jättis rahu eide.

Las' käia.

Las' käia, Suut, las' kärmest' käia,
 Las' leierfasti wänta käia
 Ja mängi mulle, kallis kaimu,
 „Wiisjada tuhat kurjawaimu!”

Nad mängi mulle tööle wälja,
 Kui arwad olewat neil nälja;
 Mull tööd on neile ja ka rooga,
 Sest too nad wälja ühe hooga!

Kui meres kewade on filka
 Nii toas mull kiskendajaid filka;
 Need annan ohwriks sinu wäele,
 Sest kurjad waimud kähku mäele!

Wähila mehed.

Wähila Peet ja Pärt kord wõidu wõitsid,
 Mitmed sajad wangipõlwe kõiisid
 Ja siis Tartu läksid müüma lihaks,
 Kus ju — wähtisid ei peeta pühaks.

Enne müümist mehed kõrtji astsid
 Ja seal wiinal kuiwand keeli kastasid,
 Seni aga waras tuli, wõttis
 Ja siis wähkidega pakku tõttis.

„Pärt, meil wara wargad riisund palju!“
 Hüüdis Peedu läbi nutu walju,
 Kuni Pärt tall' troostiks naela oetis
 Ja siis rõõmsal meelel nõnda kostis:

„Tühi on ju warastuse kartus:
 Wähkijid ei warastada Tartus,
 Viiategi kui nad Wähilast toodud
 Ja neil wats täis Wähila wett on joodud.

Sga wõõra ajawad nad plehku,
 Tehku see mis tükkisid ka tehku;
 Neil on mõõgad, mis ei mõista nalja,
 Nimelt kui nad leidwad ihu palja.

Üksi Wähilane see on südi,
 Selle julgus see ei ära tüdi;
 Üksi see ei karda wähi mõõka,
 Andku mõõk ka ühte foodu lõõka.

Wähilane see on wähi welleks,
 Keda wähk ka ise peab selleks,

Sest see kõnnib järwel wähirada
Ja ka oskab wähi taltfitada.

Tartus meie wähtidel ei meeldi,
Sest et nende käik siin ära keeldi;
Siin kõik käiwad päris wastset moodi,
Mitte nii kui meid ju Loojast loodi.

Tagaspidi! see on wähe lipuks,
Tagaspidi nad ka taewas tipuks,
Tagaspidi = koju nüüd ka läinud,
Kus nad edespidi Tartus käinud.

Kalew.

Tark mees oli Kalew nagu mõni jumal,
Siiski ühest tüfist hoopis juhm ja rumal:
Miks ta põrgust meile naissi wälja wedas,
Nagu poleks omadega küll me hädas!

Ekspid, kaim, kui Kalewit sa lolliks laimad,
Targem oli Kalew, kui ehk unes aimad:
Tahtis näha, kumbad teised ära wõidakse,
Et siis wõidetuille mehed kosja sõidakse!

Auu.

Rätte mõõk! Mu auu ja oled kahandand,
 Seldes, et end rätsepaks ma pahandand!
 Enne jüda nüüd mull rahule ei jae
 Kui ma üht meist põrmu langewat ei näe!

Anna andeks! Auu sult püüdsin teadmata,
 Mõeldes, et sa timukaks weel seadmata!
 Nüüd sull' kohe annan wõlgu jäänud auu;
 Selga pööran, see sull' kõige suurem auu!

Määrija.

See on mull päris arusaamata,
 Kuis jõuab Märt nii palju määrida
 Ja määrel masinaidki määrida
 Ja siis meil' kirjaks kätte määrida!

See kerge mõista. Kui sa waatma läed,
 Täis toa Märdil pabert, kərbseid näed.
 Ei määri kirju üksi walmis ta,
 Ja määrib neid ju kõige perega!

Armustaja.

See mees on loodud armustajaks,
 Kui saab ta wahel farmustajaks,
 Sest kui on otjas armustus,
 Ta näitab ka, mis farmustus.
 Ei, ei, ta loodud farmustajaks!
 Ta uhkus teind wast armustajaks;
 Ta sõnagi ei armusta,
 Kui kumme lord ei farmusta.

Ingel.

Ta on ingel! Ta on ingel!
 Kiitsin seni ühel hingel
 Kui mull ingel majas oli
 Ja ta käes kõik minu woli.
 Ta on ingel! weelgi liidan,
 Aga liidul' juurde liidan:
 Ingel nagu see, kes langes
 Hea wasta sõjas tanges!

Nutjad.

Oma nutab, õde nutab, nutab,
 Igaüks, kes lauas istub, nutab. . .
 Kas on keegi furnud? õelge ruttu,
 Et ka nutan ühes teie nuttu!

Jah, meil keegi furnud! kaeba, kaeba,
 Kaeba meie juure nutu waewa:
 Sibulaid on trehwand surma nooled,
 Praegu koor'sime neilt küllest koorred!

Sada rupla.

Sada rupla maksan sulle,
 Annan pruudi kaasaks mulle!
 Ütles korra kõrtsi Rein,
 Kui talt kosjawiina tõin.

Sada rupla maksan sulle,
 Rein, kui kordad nõudmist mulle!
 Nii ma hüüan ise nüüd
 Tundes oma endist süüd!

Aprilli tegemine.

Bruudil' tegin ferd Aprilli:

Saatsin talle Saksa lilli,

Aga ka weel torupilli

Omäl mängida Aprilli.

Ruid tall' õpetes Aprilli

Isse sain ma ninaprilli:

Iga päew nüüd lööb ta pilli,

Teeb mull' iga päew Aprilli!

Aprillis sündinud.

Miks nii heitlik, miks nii peitlik

On mu abikaasa?

Ei ma mõista, ehk küll uurin

Ta kõik põhjust üles juurin.

Oh sa waene! Sinu naene,

Sündinud Aprillis,

On just sündind, usu sina,

Tegema sull' pikka nina!

Null.

See on tõeste päris hull,
Et mull puudub ainus null;
Kui ei puuduks mull see null,
Oleks palju rikkust mull!

Sugugi see pole hull,
Et sull puudub ainus null:
Nullile ei tule null;
Sest sull puudub wennas-null!

Mehed ja neiud.

Weel pahemad kui paganad
Ja halwemad kui aganad
On mehed üks kui teine,
Nii laulab neiufene.

Kui aga kosib neiut mees,
On ime lugu filma ees:
Siis pai on iga pagan
Ja auus ka iga agan!

Kosija.

Ma soovin sulle õnne, Mikk,
 Et tuleks heaks su tulewik,
 Sest kosinud ja oled Tiina
 Ja joonud taaga kosjawiina!
 Sa petad väga rängalt end!
 Ei Tiinat kosinud ma, wend;
 Ma kosind ainult Tiina raha,
 Kell Tiina pandud sabaks taha!

Enne ja nüüd.

Enne.

Liisi! Liisi!
 Kallis oled sa mull iga wiisi!
 Üle kõige peaksin sind weel kalliks,
 Kui sa omaks mind ka wõtta kalliks!

Nüüd.

Liisi! Liisi!
 Kallis oled sa mull iga wiisi;
 Üle kõige pean ma sind weel kalliks,
 Kui sa minult — raha nõuad palliks!

Kus mu rublad?

Kus mu rublad? Kus mu kop'lad?
Kus mu rahakotid?

Wist neid ära wiinud wargad

Wõi on riisund rotid?

Ei neid ära wiinud wargad

Ega riisund rotid:

Kõrtsis rublad, kõrtsis kop'lad,

Kõrtsis rahakotid!

Wiina waenlased.

Nes loeb, ei tohi juua wiina,

Sest wiin ju saadaks põrgu piina!

Nii laulwad meie lugijad,

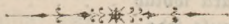
Kui kõrtsist mööda lähewad.

Ei joo meil lugijad ka wiina,

Sest wiin ju saadaks põrgu piina;

Nad joowad elu tillasi:

Pool toopi päewas — balsami.

Si su.

	Sta.
Nadamal ei olnud palju wiga	53
Ninsa korra andsin suud	23
Undke andeks, kallid kaimud	64
Armastus see on magnet	16
Armukesse juures olen	13
Atsist poeg, miks nutab sa	30
Babilonis nutsid Juudid	15
Ei kimpus olnud nii Herakles	20
Ei puudunud ma kordagi	5
Ei rikkaks me ei lähe	61
Ei wõi ma sinna parata	4
Ena, ena, kuule, ära maga	49
Ena nutab, õde nutab	83
Enne ma ei uskunud seda	56
Isa ütles: Miku, ära hulgu	48
Jukul pole terwel kuul	21
Kahetsateist ju olen warsti wana	13
Katsund olen ära iga kunsti	17
Kätte mõõt	81
Kes loeb, ei tohi juua wiina	87
Kes mu tütre ära wõtab	11
Kes seletab minule seda	1

	Stg.
Kooli, kooli	47
Kord tuli külasijeks	77
Kõik ei ole paastupäevad	58
Kui kilpla rahwas kuldsest a'al	31
Kuis olid pulmad?	73
Kui tahad elus saada taevasse	25
Kui tuline on mu sõit	33
Kus mu rublad?	87
Laena kannelt, Wanemuine	70
Las' käia, Juut, las' käia	78
Lätsin, lätsin Setumaale	43
Liisi! Liisi!	86
Ma nägin Kadripidul neiu	7
Ma olen mees, kes mõistab juua	55
Ma olen pita tee peal käind	36
Ma olen tark	46
Ma soovin sulle õnne, Mikk	86
Miks nii heitlik	84
Neljapäeva õhtu pimeas	29
Nõiutud on ära wiist mu tasku	66
Oh häda, häda! tont on toas	68
Oh mull on hale süda	69
Olen ilmas kaunis kaugel käinud	76
Otsi, otsi mulle naru	41
Öö pikk, öö pikk ma laulan sull	71
Pole pahuramat waenlast	26
Pori laadal kuulsin: netu	44

	lkg.
Pruudil tegin kord Aprilli	84
Raudruun ju ähib ja turtsub	75
Saaksin teen'ma Riigule	31
Sada rupla maksan sulle	83
Sealt Lääne mere kalda pealt	39
Seda aru ma ei saa	52
See etendus, mis anti täna	72
See mees on loodud arvustajaks	82
See on mull päris arusaamata	81
See on tõeste päris hull	85
Sull olen end annud	38
Ta iga päew meid vaatmas käib	28
Ta iga päew mull seda wandus	22
Ta on ingel	82
Tark mees oli Kalew	80
Tihhti öeldaks: tarkus kaswab	50
Trill trall, trill trall sõidan, sõidan	6
Tulgu hunt ehk tulgu karu	67
Tulgu, tulgu täna wõõraks	57
Tuli meile Setu weli	40
Tuli meile Tormi Toomas	12
Üks Hiidlane see tuli	59
Ütles mulle kõrtsipapa	54
Waata Mustlane mu kätt	63
Wähila Peet ja Pärt	78
Weel pahemad kui paganad	85

Tartus Schnakenburg'i trüfikojas **on saada:**

Cesti luuletused. Kõrku korjanud M. J. Eisen.
Jlusaste köidetud, hind 1 rbl. 50 kop.

Cesti rahwaulud. Rahwa suust korjanud ja wälja
annud Dr. M. Weske. I. ja II. jagu, hind à 30 kop.

Cesti salmikute pärlid ja lilled. Cesti laulude
korjandus igale Cestlasele kingituseks. Hind 50 kop.

Esimene Cesti Laulik. Hind iluwärwi taan. 20 kop.

Teine Cesti Laulik. Hind iluwärwi taanega 20 kop.

Rahwa Laulik. 3 trüff. Wälja annud M. J. Eisen.
Hind 20 kop.

Sädemed. Toimetanud M. J. Eisen. Hind: liht wiisil
köidetud 20 f.; ilusa paberi peal ja linase riide sisse
köidetud 70 kop.

Kõu ja Pikker Rahwa suust saadud ainete järele
M. Maine. Hind 20 kop.

Ilmatar. Cesti ja Saksa keeli. Kirja pannud
Dr. Bertram (Schulz). Hind 1 rbl. 20 kop.

Kalewi poeg. Üks ennemuistene Cesti jutt. Rahes-
kümnes laulus. Kolmas trüff. Hind köid. 1. rbl. 20 f.

K. A. Hermann'i salmikud. Esimene kimbus. S. 16 f.

Märdi- ja Kadri-õhtu laulud ja kõned. I. jagu.
Hind 5 kop. II. jagu, lauluwiisid nootidega. S. 15 f.

Meljas Cesti laulutooja. Maa ja linna noore rahwa
rõõmuks. 66 laulu. Kirja pannud M. Schberg.
Hind 18 kop.

Oh rõõmusta ja laula! Lille põõsa eht elu ja armas-
tuse 3. jagu. Luuletanud ja wälja annud C. M.
Reblich. Hind 8 kop.

Willandi Laulik. Luuletanud ja wäljaannud A.
Reinwald. I. raamat 25. kop. III. raamat 18 kop.

Naljafad raamatud ajawiiteks.

Bosko kunstütid. Seltskondlikuks armsaks ajawiiteks ja õpetuseks kokku pannud J. Hermann. Hind 15 f.

Ettekuulutaja prohwet. Hind 10 kop.

Lõbus Rää-Tark ja Koordi-Moor. Rääwaatamise ja kaardiwäljapanemise kunst kõige oma saladustega rahwa filma seletuseks, iseäranis aga lustakaks ajawiiteks pidudel, seltskondadel ja mujal. Hind 25 f.

Lõbus Täpi-Tark oma kena küsimise ja koostmise mängidega. Armsaks ajawiiteks pidudel, seltskondadel noorte inimestele uudishimu kustusel. Hind 8 kop.

Maesterahwa kolm elu-iga. Otja Anne manitsuse kiri ja Lõffe Tiiu nutulaul. Hind 10 kop.

Nalja sõber. Noore rahwale armsaks ajawiiteks. S. 18 f.

Nõiduse kunst. Gesti rahwale armsaks ajawiiteks ja õpetuseks kokku pannud ja wälja annud E. M. Redlich. 25 wiguri ehk kujukaga. Hind 30 kop.

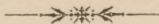
Nätsipa elu ja olu. Tõelik tõe-sõbradele, naljatas nalja-armastajatele. Hind 8 kop.

Suur unenägude seletaja. Uus wäikese „Unenägude seletaja“ igapidi proowitud, parandatud ja ülewäga täielikult tehtud wäljaanne. Hind 30 kop.

Tähtede- ja lugemise-mäng ajawiiteks ja õpetuseks wäikeste lastele Gesti- ja Wenefeele tähtedega S. 25 f.

Tule ja loe imet! Üks uus raamat, kell 265 kamalu täit nalja ja 35 pihu täit mõnusaid küsimisi ja mõistatusi leida on. Hind 30 kop.

Unenägude seletaja. Kõik õfiste nägemiste, wiirastuste ja unenäude proowitud seletused. Hind 15 kop.

Schnakenburg'i fuluga **Tartus** on trükitud
ja igas raamatupoodis saada:

Cesti Rannel. Waimulikud ja ilmalikud sega-
foorilaulud. kirikus, koolis ja kodus laulda. II.
wihk. Wälja annud Dr. R. A. Hermann.
Hind 65 kop.

Cesti Keisri laul. Öndja Keisri Aleksandri II.
mälestuseks. Nolja häälega laul meesteko-
rile. Komponeerinud J. Kappel. H. 40 kop.

Helinad Emajõelt. Toimetanud M. J. Eisen.
Hind: liht paberi peal ja liht wiisil köidetud
20 kop.; ilusa, peene paberi peal ja toredate
köidetud 70 kop.

Igale luuletuste armastajatele südamest soo-
wida. Nimelt kõlab tema wäga kenaks kingi-
tuseks peiudele ja neiudele. Ta teeb meie kirjan-
dusele auu. Oli tänini Emajõe Döpi peale
„Cesti Luuletuste“ peaaegu ainus luulede-
tagu, mis punastamata näuga wõis nimetada,
siis on nüüd „Helinad Emajõelt“ kolman-
daks saanud.

E. Hirschelmann'i laulud. Waimulikud segafoorid
kirikus, koolis ja kontsertides laulda. Rõhku
kogunud, parandanud ja wälja annud Dr. R.
A. Hermann. Hind 40 kop.

Järwamaa Döpi. Nolja healega laulud meeste-
foorile. Komponeerinud ja wälja annud J.
Kappel. Hind 25 kop.

Kooli laulmise raamat. Kirja pannud A. Grenz-
stein. Rootidega. 6 jagu. Hind 82 kop.

Hind 20 kop.